

Albina românească lipsită de protecție

Autor:

Prof.univ.dr.ing.Petre
IORDACHE

O variantă a acestui articol a fost publicată sub titlul **“Albina românească lipsită de protecție”** și în Revista Lumea Satului nr.1 (318), 1-15 ianuarie 2019

La data de 4 decembrie 2018, ora 10 la Parlamentul României, **Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice** a luat în discuție conținutul **Legii zootehniei privind apicultura**.

În proiectul de lege amintit singurele referiri exprese la apicultură erau la art.41 lit.r care prevedea ca reprezentând contravenție: **“introducerea pe teritoriul României de material biologic apicol fără autorizație conform legislației în vigoare”** și la alin 2 sancțiunea prevăzută la contravenția arătată mai sus: **“d) cu amendă de la 30.000 lei la 40.000 lei, faptele prevăzute la lit.r).....”**

Discuție a avut loc în prezența reprezentanților Ministerului Agriculturii, Agenției Naționale pentru Zootehnie, Asociației Crescătorilor de Albine din România, Institutului de Cercetare – Dezvoltare pentru Apicultură și reprezentanți declarați ai unor forme asociative apicole.

La început președintele comisiei a arătat că, având în vedere că există o lege a apiculturii în vigoare se va stabili dacă este sau nu oportun ca legea zootehniei să mai facă referire la probleme apicole sau acestea trebuie excluse din lege.

În continuare, Prof.univ.dr.ing.**Petre IORDACHE** a precizat că marți 23 ianuarie 2018 s-a dezbătut în Comisia de agricultură din Parlamentul European un **raport referitor la perspective și provocări pentru sectorul apicol din UE** în care, printre altele, **“invită statele membre și regiunile să utilizeze toate mijloacele posibile pentru a proteja varietățile de albine locale și regionale de răspândirea nedorită a varietăților străine naturalizate sau invazive în UE”**.

De asemenea vorbitorul a încercat să aducă argumente pentru necesitatea protejării rasei de albine românești ***Apis mellifera carpatica*** și că actualmente apicultura românească se confruntă cu o adevărată emulație privind dorința unor apicultori români care doresc să încerce să lucreze și cu alte rase de albine sperând, în primul rând, la obținerea unor mai mari recolte de produse apicole.

Concluzionând cele arătate mai sus vorbitorul a cerut ca, datorită faptului că prevederile Legii apiculturii nu sunt prea adecvate și suficiente pentru protecția rasei de albine românești, prevederile din legea zootehniei privind apicultura nu trebuie să fie excluse.

În continuare a luat cuvântul autointitulatul **Marian Apicultorul Oltean (Irinei Ioan Marin** – consilier județean în județul Dolj din partea PNL) ca împluternicit al grupului **Jurnalul apicultorului** care a susținut că reprezintă interesele a peste 25.000 de apicultori ?!?!? și al Federației Apicole ROMAPIS. Acesta a susținut excluderea albinei din legea zootehniei având în vedere că există și legea apiculturii.

Demersul celui intitulat **Marian Apicultorul Oltean** a fost susținut de 5 - 6 deputați (dintre care unul de la UMDR).

Pe final au luat cuvântul directorul general al ANZ Lelior IACOB, directorul științific al I.C.D-A. Adrian Siceanu, vicepreședintele A.C.A Răzvan COMAN, directoarea ANZ Maria GHEORGHITĂ și ministrul secretar de stat Sorin Roșu Mareș care în corpore au susținut rămânerea în conținutul legii zootehniei a referirilor la apicultură.

La sfârșit, după mai puțin de o oră, problema s-a supus la vot și cu o majoritate, cu un vot împotriva și două abțineri, s-a votat **PENTRU EXCLUDEREA ALBINEI DIN LEGEA ZOOTEHNIIEI**.

Se pare că majoritatea deputaților din Comisia pentru agricultură nu au înțeles scopurile acestui demers, implicațiile lăsării albinei românești fără protecție și, după cum au decurs discuțiile, se pare ca excluderea albinei din legea zootehniei era deja hotărâtă înainte de începerea ședinței prin lobby-ul exercitat de autointitulatul Marian Stuparul Oltean asupra unor membrii ai comisiei și chiar asupra președintelui comisiei, deputatul Stănescu Alexandru.

Poate ar fi trebuit ca unii apicultori să se ferească să întineze albina în politică, acțiune care este detestabilă.

Se vrea un moment de respiro pentru cei care importă, produc și distribuie, unor apicultori români, matci, roiuri și/sau familii de albine din alte rase sau cu hibrizi fără a putea fi sancționați de organele în drept.

Singura prevedere în **Legea apiculturii** privind protecția albinei românești este la art.4, lit.h) **“păstrarea și selecția purității albinei autohtone (*Apis mellifera carpatica*) și simultan folosind măști provenind din stupinele de elită și multiplicare”**. Testul este superflu pentru protecția rasei românești.

Totodată, în sprijinul afirmației că excluderea albinei din legea zootehniei era prestabilită vine și din faptul că, deși în afară de păreri pentru excludere ale tuturor deputaților membrii ai comisiei care au luat cuvântul și a D-ului Irinei Ioan Marin, toți ceilalți vorbitori: Prof.univ.dr.ing. Iordache Petre, reprezentanții Ministerului Agriculturii, Agenției Naționale pentru Zootehnie, Asociației Crescătorilor de Albine din România și Institutului de Cercetare – Dezvoltare pentru Apicultură, au susținut argumentat ramânerea albinei și în legea zootehniei, totuși albina a fost scoasă din legea zootehniei.

D-nul Irinei Ioan Marin este un autodeclarat apicultor apărut de curând și din neant în viața apicolă românească și, versus acestuia, Prof.univ.dr.ing. Iordache Petre este un apicultor practicant de la vârsta de 11 ani (de 67 ani) cunoscut în viața apicolă românească mai ales prin publicațiile sale (3 cărți de apicultură și peste 50 de articole publicate în revistele România apicolă și Lumea satului.

Afirmația D-ului Presedinte al comisiei că protecția rasei de albine românești se va face prin legea apiculturii nu este viabilă deoarece, conform afirmațiilor D-nei director al Direcției Patrimoniu Genetic ANZ Maria Gheorghță, până la modificarea în acest sens a legii apiculturii, datorită continuării introducerii și producerii de noi rase și metiși pe teritoriul României rasa noastră autohtonă va fi impurificată ireversibil.

Este știut că actualmente, venind în întâmpinarea dorințelor unor apicultori de obținere de recolte de miere rapide, o serie de comercianți de regine, autorizați sau nu, fac oferte de vânzare de regine din diferite rase de albine și hibrizi. Printre aceste oferte predomină ofertele cu hibridul **Buckfast** și rasele carnica - ***Apis mellifera carnica***, italiana – ***Apis mellifera linguistica***, caucaziana – ***Apis mellifera caucasica***.

Din păcate, rasele străine în condițiile țării noastre nu pot depăși din punct de vedere al calităților rasa românească ***Apis mellifera carpatica*** deoarece aceasta trăind din generație în generație, de mii de ani în condițiile de climă și floră caracteristice țării noastre, ca rezultat al selecției naturale, este cea mai bine adaptată acestor condiții, deci trebuie să ne orientăm numai pentru creșterea, înmulțirea și îmbunătățirea albinei noastre locale ***Apis mellifera carpatica***.

Așa stând situația, cu protecția rasei de albine românești, trebuie să considerăm **“că am pierdut o bătălie și nu războiul”** și ca atare să ne mobilizăm noi apicultorii, organele răspunzătoare în domeniu ale statului, respectiv Ministerul Agriculturii prin ANZ și Institutul Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură astfel încât să se realizeze o lege a apiculturii care să protejeze fără ambiguități puritatea rasei albinei românești.

Acum, după dispariția referirilor la apicultură din legea zootehniei trebuie să recunoaștem că legislația românească este printre cele mai permissive din Uniunea Europeană, în contextul în care nu se face o verificare riguroasă a importurilor de albine atât timp cât ele respectă legislația comunitară.

Aici trebuie arătat că alte state, care au avut și ele libertate, s-au trezit la realitate când au rămas fără rasa autohtonă națională putând exemplifica aici Franța, Italia, Germania și zona Iberică.

Astfel albinele melifere din zona Iberică, deși natural adaptate și rezistente la mediul în care s-au format, au fost tot timpul recunoscute ca foarte dificil de administrat datorită agerivității și, pentru a dimina acest caracter nedorit, în zonă au fost sistematic importate diferite rase de albine, dar prin împerecheri libere, caracterele bune se pierd și sunt înlocuite de fondul genetic ancestral al zonei, care este metisat și nu este înlocuit decât parțial de gene de import.

De asemenea, se semnaleză cã în ultimii ani, în sudul Germaniei, hibridul Buckfast a atins 30-50% din efectivul de familii de albine și hibridarea practicatã s-a dovedit cã reprezenta o parazitare a rasei locale deoarece s-a remarcat cã, prin utilizarea diferențelor genetice dintre două rase, se ajunge la degradarea ireversibilã a bazei genetice a acestora.

O acțiune beneficã, în scopul protejerii rasei autohtone, a luat Slovenia care a interzis complet rasele și hibridii strãini, iar CE nu a avut nimic de obiectat despre aceastã decizie.

În final, aș vrea sã arãt cã organele statului român, prin Ministerul Agriculturii și, implicit prin Agenția Naționalã pentru Zootehnie, în acțiunea de asigurare și pãstrarea a puritãții rasei albinei românești, în afarã de reglementãri – pe hãrtie, ar trebui sã se implice material suvenționând anumite analize și tratamente specifice, determinãri ADN – finanțate în totalitate și tot în acest scop sã sprijine asociații apicole care sã organizeze stații izolate de împerechere a reginelor și stații de testare și selectare pentru reginele din rasa româneascã.

Ce ar fi ca specialiști, care trebuie sã recunoaștem sunt buni, talentați și motivați de pasiune, în loc sã cocheteze cu studiarea mijloacelor și tertipurilor utilizãrii altor rase pe teritoriul României, s-ar înregimenta pentru ameliorarea și revigorarea rasei românești - ***Apis mellifera carpatica***.